

A trochu humoru na záver

1. Babička vezme vnuka prvý krát do kostola a všetko mu ukazuje. Potom sa zastaví pred Bohostánkom a modlí sa. Malého zaujme farba večného svetla. Dlhو sa na ňu pozerá a nakoniec sa opýta: „Babi, kedy tam konečne naskočí zelená, aby sme mohli ísť ďalej?“

2. V kostole niekto vylúpil pokladničku. Po niekoľkých dňoch dostal farár obálku s dvadsaťkorunáčkou. Na priloženom lístku bolo napísané: Ukradol som vo vašom kostole sto korún. Pretože ma trápi svedomie, posiadam dvadsať korún späť. Ak ma bude svedomie trápiť ďalej, môžete počítať s ďalšími splátkami.

3. Hostujúci kazateľ práve skončil sériu evanjelizačných zhromaždení v jednom dedinskom zbore. Členovia tej cirkvi boli takí chudobní, že mu nemohli zaplatiť jeho výdavky. A tak sa jeden zo starších rozhodol, že mu venuje svojho koňa. Nebolo možné odmietnuť, preto kazateľ za darovaného koňa srdečne poďakoval a chystal sa na cestu. Bývalý majiteľ koňa si ho však zavolať a vysvetlil mu: Toto je zvláštny kôň. Je vycvičený tak, že keď poviete „Chvála Bohu“, tak zrýchli a keď počuje „Aleluja“, zastaví. Hostujúci kazateľ sľúbil, že dá na koňa pozor, rozlúčil sa, nasadol a hovorí: „Chvála Bohu“ a kôň sa pohol. Všetko bolo v poriadku až do chvíle, keď sa blížili k hlbokoj rokline. Kazateľ koňovi prikázal: „Chvála Bohu“. Kôň zrýchlil. Kazateľ zakričal: „Chvála Bohu“. Kôň sa dal do cvalu. Kazateľ sa chytil za hlavu: „Poplietol som slová. Ako len znel ten príkaz na zastavenie?“ Kôň sa rúti k priepasti a kazateľ vykrikuje všetky slová, ktoré mu schádzajú na rozum: „Amen“, „Hosana“, „Maranatha“ ... Nič nefunguje. Náhle si spomenie na zázračné slovíčko. Rázne prikáže: „Aleluja“ a kôň sa zastaví pol metra pred okrajom hrozne hlbokoj priepasti. Spotený, ale šťastný kazateľ sa hlboko nadýchne, vďačne pohliadne na nebo a povie: „Chvála Bohu“.

www.marianskenoviny.nazory.eu

Budúce číslo vyjde dňa 22. februára 2009

Mariánske noviny

3. číslo

ročník II.

25.1.2009

Po pokoji túži celý svet.

Úvodník

Milí farníci,
vychádza už tretie číslo nášho časopisu ako pozorujem, časopis má veľký úspech medzi nami. O tom svedčí náklad 200 kusov. Cirkev žije v tomto čase v takzvanom medziobdobí. Pripravujeme sa na pôstne obdobie, ktoré začína 25. februárom na Popolcovú stredu. Dovtedy je doba fašiangov. To neznamená iba rozptýlenie, ale aj sebareflexiu nad uplynulým obdobím. Aké bolo? Vstupujeme do týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. V nedeľu 25. januára cirkev oslávi 2000 rokov od narodenia apoštola Pavla. Celý rok je vlastne venovaný jemu. V tomto kontexte vystupuje veľmi aktuálne Svetové stretnutie rodín, ktoré sa práve koná v Mexiku. Jeho cieľom je podnieť naše rodiny, aby vychovávali naše deti pre kresťanské a ľudské hodnoty. Apoštol národov je preto povzbudením. Jeho slová: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ nás, smerujú k večnému cieľu. Usilujme sa kráčať v Duchu nášho Pána, aby sme obstáli pred Bohom aj pred ľuďmi v tomto roku.

Váš farár

Správy z farnosti

1. Na Vianoce 25. decembra sa uskutočnil v kostole veľkolepý vianočný program. Vystúpili deti zo súboru Verešváranček, Malí huslisti, materská škola, základná umelecká škola. Vyše 100 detí pripravilo divákovi skvelý umelecký i duchovný zážitok. Hostom programu bol Danko Sobota, ktorý zahral na flaute.
2. Kultúrne Vianoce v červeníckom kostole pokračovali vystúpením súboru Bradlan z Trnavy. V nedeľu 28.12. o 17 hod. Takmer 30

!!! POZOR SÚŤAŽ!!!

Správne odpovede „Pre bystré hlavy“ a „krížovky“ hádžte do schránky v kostole do 15. februára. Prví dvaja budú vecne odmenení.

Pomôcky: HANÁ LE	Predložka So 7. pádom	Končatina	MN	3	Rádium	Otlč	2
Existujú			Prvok chôdze Hektoliter				
Hrabaním odstráni							
MN	Stvoriteľ sveta	Francúz- sky člen Bodavý hmyz			Choď Nemecký súhlas		
Lebo (bás.)			Hmotnostná jednotka Európska norma			Popevok	1
Sekaním oddelila							
Kraj na Morave					Tiež		

Niečo aj pre gazdinky

Chutné jednohubky

6 rožkov šikmo nakrájaných na kolieska, 200 g mäkkého syra, 100 g najemno nastrúhaného tvrdého syra, 3 lyžice majonézy, najemno nakrájaná cibuľka, olivy na ozdobenie.

Všetky prísady vymiešame. Rožky ponatierame nátiarkou, položíme na plech, ozdobíme polkami olív. V dobre rozohriatej rúre zapečieme dozlatista.

Chutné mäso

½ kg mäsa (kuracie alebo bravčové)

4 vajcia

1 cibuľa

3 strúčiky cesnaku

3 plné lyžice solamylu

2 plné lyžice kečupu

1 plná lyžica sójovej omáčky

2 plné lyžice oleja

1 čajová lyžička červenej papriky

soľ, vegeta, korenie podľa chuti.

Mäso nakrájame na drobno, pridáme nadrobno posekanú cibuľu, cesnak a ostatné prísady. Dobre premiešame. Do druhého dňa to necháme v chladničke odležať. Mäso tvarujeme a opekáme ako placky.

Dobrá chuť!

mužov svojim spevom potešilo vyše 200 návštevníkov.

3. V ten istý deň pri sv. omši o 11 hod. si desiatky farníkov obnovilo manželské sľuby.
4. Na polnočných litániach na Nový rok 2009 prišlo asi 50 farníkov vyprosiť si požehnanie.
5. V nedeľu 4.1. vystúpil pri sv. omši 20. - členný spevácky zbor z moravskej Lužice. Prišli i so svojim farárom Jiřím Janouškom. Rozhovor s ním prinášame na inom mieste.
6. V ten istý deň sa konal o 15. hod. benefičný koncert speváckeho zboru z Hlohovca. Výnos zbierky išiel na chudobných. Zbor pod vedením M. Vavru, člena Slov. Filharmónie uviedol skladby domácich i svetových autorov. Pre vyše 150 zúčastnených to bol skvelý zážitok.
7. Miništranti, ale aj veriaci vyzbierali na Dobrú novinu 10000 Sk. Tento obnos bol zaslaný na konto Dobrej noviny. Použije sa na pomoc africkým deťom.
8. Farníci ľahko prešli na novú menu EURO. Nепреjavilo sa to však vo zvončekovej zbierke, prevládajú tam slovenské koruny.
9. Počas existencie farnosti Červeník to je od 1. augusta 2008 bolo pokrstených 13 detí, uskutočnilo sa 6 sobášov a 7 pohrebov.
10. Zo zvončeka a zbierok sa vybralo od vzniku farnosti 240000 Sk. Výdavky činili 433000 Sk. Tieto sa pokryli s počiatočného účtu, ktorý pre farnosť založili farské úrady Leopoldov a Malženice.

Správy z iných farností

Šulekovo

1. Na sviatok Svätej rodiny 28.12.2008 sa v kostole KRISTA KRÁĽA v Šulekove konal vianočný koncert. Vystupovali Ľudová hudba z Červeníka –Heskovci a mladí huslisti z Červeníka. Povzbudzujúce je vidieť najmä deti a mládež ako sa venuje krásnej ľudovej hudbe. Vďaka za pekný koncert.
2. V roku 2009 si šulekovský rodák P.Alojz Pestún SDB pripomenie 50 výročie kňazskej vysviacky. Z USA kde pôsobí, príde na Slovensko a 13. júna 2009 o 10,30 hod. bude sláviť slávnostnú jubilejnú bohoslužbu. Srdečne pozývame.
3. Štatistika Šulekova za rok 2008:
Krsty - 30 detí (z toho 22 chlapcov, 8 dievčat) To bude bitka o dievčatá!

Sobáše – 11 sobášov. (Jeden kňaz hovorí: Nerád sobášim. Prečo? – spýtali sa ho. „ Nechcem byť pri každom nešťastí.“

Pohreby – 38 (Aspoň v niečom sme dobrý!)
ZŠ v Šulekove navštevuje 186 detí, z toho 172 chodí na náboženstvo.

Panna Mária Lurdská

Sviatok: 11. február

Na 11. februára pripadá v kalendári spomienka na Pannu Máriu Lurdsú. Na tento deň totiž pripadá výročie prvého zjavenia Panny Márie v Lurdoch [sv. Bernadete Soubirousevej](#). V roku 1858, keď mala len štrnásť rokov, sa jej zjavila Panna Mária v jaskyni v lese pri zbieraní dreva. Bola odetá v bielom, v rukách držala ruženec. Potom sa jej zjavila ešte sedemnásť krát. Až pri šestnástom zjavení, ktoré bolo 25. marca 1858, sa jej odvážila spýtať, kto je. Panna Mária je odpovedala: „Som Nepoškvrnené Počatie.“ Posledné zjavenie bolo v noci 16. júla. Dlhšie trvalo, kým sa tieto zjavenia preskúmali a potvrdili, že sú pravé. Štyri roky predtým pápež Pius IX. na žiadosť biskupov a cirkevných snemov z celého sveta vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie. Pre nás to znamená, že treba veriť, že Márie sa nikdy žiadny hriech nedotkol. Ani dedičný. Keď to Mária o sebe v Lurdoch vyhlásila, bolo to potvrdenie, že to tak naozaj je. Ďalšie poslanstvo, ktoré pochádza z týchto zjavení, je Božie milosrdenstvo. Zjavila sa nie s trestajúcim bičom, ale s výzvou na pokánie a s uistením, že Boh hriešnikom neželá smrť, chce im odpustiť. Pri Massabiellskej jaskyni sa potom odohralo množstvo uzdravení a zázrakov. Doteraz patria Lurdy k pútnickým miestam celosvetového významu. Množstvo ľudí sem prichádza, aby prosili za uzdravenie a mnohí sú vypočutí. Z tohto dôvodu sa 11. február slávi ako Svetový deň chorých. Obdivuhodné je, že Boh si vyvolil chudobnú, neučenú dievčinu, aby takto oznámil svetu, že má oň záujem a chce, aby sa všetci vrátili k nemu.

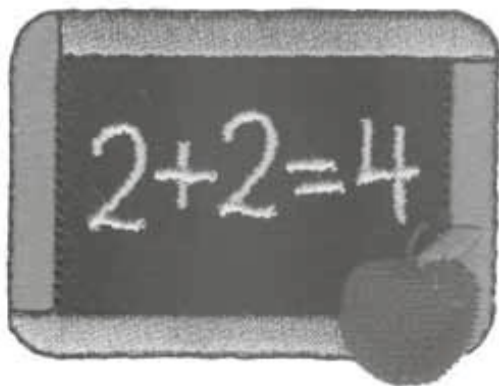
Čas vysvedčení - čas na zamyslenie

Naši žiaci budú prežívať radosť, niektorí i smútok z výsledkov svojej polročnej práce.

Dostanú vysvedčenie, obraz vlastnej usilovnosti, zodpovednosti, obraz svojej osobnosti.

S týmto úradným dokladom ich stotožňuje väčšina rodičov a mnoho učiteľov. Dobré vysvedčenie – dobré

dieťa, zlé vysvedčenie – zlé dieťa. Naozaj vždy platí toto jednoduché pravidlo? Nemôže byť aj žiak s trojkami či štvorkami dobrým človekom, a naopak, jednotkár pokrytcom a egoistom? Prečo si spoločnosť vytvorila zjednodušenú rovnicu, predsudok, s ktorým musia deti neustále bojovať?

V tomto príspevku chcem apelovať predovšetkým na rodičov.

Zamyslime sa nad svojím vzťahom k vlastným deťom, nad našimi požiadavkami a nárokmi na ich výkon. Je on skutočne obrazom ich osobnosti a vysvedčenie všetko, čo nás má zaujímať? Dávame im to, čo oni dávajú nám? Pozrite sa, ako nás milujú! Alebo ak nie, rozmýšľajme prečo!

Leopoldov

	2007		2008			
Leopoldov						
<i>Krsty</i>	Ch - 10 D - 17	27	Ch - 14 D - 16	30		
<i>Sobáše</i>	4		10			
<i>Pohreby</i>	M - 15 (8) Ž - 18 (6)	33	M - 14 (7) Ž - 10 (2)	24		
Červeník			Do 1. augusta		Od 1. augusta	Spolu
<i>Krsty</i>	Ch - 4 D - 5	9	Ch - 12 D - 7	19	13	32
<i>Sobáše</i>	7		2		6	8
<i>Pohreby</i>	M - 12 (4) Ž - 10	22	M - 5 (2) Ž - 3 (1)	8	7	15

V zátvorke sú ľudia, ktorí neprijali sviatosť pomazania chorých a nepripravili sa na večné stretnutie s Bohom.

Ďakujeme pánom farárom z Leopoldova a Šulekova za poskytnutie správ (informácii) do novín.

Dnes na slovíčko s pánom farárom Jiřím Janouřkem

Všechny Vás čo nejsrdečněji zdravím do krásného a nám tak milého Červeníku. Vzpomínáme na krásné chvíle strávené u vás. Bylo to pro nás velké povzbuzení a doufám, že i pro Vás.

1. Kedy sa ozval Pán Ježiš vo vašom srdci, že ste sa rozhodli pre duchovnú dráhu?

Semnou to měl Pán trochu složitější. O kněžství jsem nikdy nechtěl ani slyšet. Měl jsem svůj život a kněžství tam jaksi nemělo místo.

Nejprve jsem se vyučil jako opravář zemědělských strojů. Po vyučení jsem si dodělal maturitu, protože jsem tušil, že bez maturity to nepůjde. Po ukončení maturity jsem začal pracovat v továrně jako svářeč a zámečnick. Když jsem pracoval v továrně, tak to bylo krásné období, na které často vzpomínám. A právě v továrně, mezi tím velkým rachotem jsem uslyšel to Boží volání. Ale ani v tuto chvíli to Pán neměl jednoduché, protože se mi moc nechtělo. Věděl jsem, že jestliže řeknu ano, tak se můj život změní o sto procent. No a tak jsem se s Bohem dohadoval. Já jsem mu říkal proč to nemohu být zrovna já, no a On zase naopak. No a tak jsme spolu „bojovali“ asi dva roky, než jsem řekl své definitivní Ano.

pohanom aj kráľom i synom Izraela, a ja mu ukážem, koľko musí trpieť pre moje meno“ (Sk 9, 16). Z prenasledovateľa sa stal prenasledovaný, najprv od Židov, potom od Helenistov. Po dlhšom čase sa vydal na apoštolské cesty k pohanom, „ad gentes“. Na svojich troch veľkých misijných cestách ohlasoval Ježiša Krista v Anatólii, na území dnešného Turecka, na Kréte, v Grécku a Macedónsku za neuveriteľných ťažkostí a utrpení, ale aj apoštolských úspechov. Pri ich opise blednú všetky naše kňazské bolesti a obete, na ktoré si azda nariekame: Jeho život prebiehal, ako to sám opísal Korint'anom, „častejšie vo väzeniach, v nesmierne mnohých ranách. Od Židov som päť ráz dostal štyridsať bez jednej, tri razy ma bičovali, raz kameňovali, trikrát som stroskotal na lodi, noc a deň som bol na morských hĺbinách; často na cestách, v nebezpečenstvách na riekach, v nebezpečenstvách od zbojníkov,...od vlastného rodu,...od pohanov,...v meste,...na púšti,...na mori,...medzi falošnými bratmi; v námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde...A okrem toho na mňa deň čo deň dolieha starosť o všetky cirkvi“ (1 Kor 11, 23-28). Všade zakladal malé spoločenstvá veriacich, vychovával si spolupracovníkov, uvádzal ich do vedenia cirkvi a udržiaval s nimi živé styky osobnými návštevami a listami. Na konci života sa musí zachrániť pred Židmi tým, že sa ako rímsky občan odvolá na cisára. Keď však v Ríme vypukne prenasledovanie kresťanov, odsúdia ho na smrť sťatím hlavy.

Pane Ježišu, náš Majster a Učiteľ, Ty si bol poslaný skrze Otca, aby si dokončil dielo spasenia sveta. Ty si si vyvolil sv. Pavla, Apoštola Národov, aby priniesol Evanjelium pohanom.

Skrze jeho príhovor Ťa prosíme, Pane, o dar navrátenie srdca i horlivej modlitby, o milosť pozorného počúvania Tvojho slova i jeho uvedenie do každodenného života.

Urob, Najvyšší Pastier Cirkvi, aby sme zapálení apoštolskou horlivosťou sv. Pavla odvážne sa zapájali do diela novej evanjelizácie a s mocou Tvojho Ducha obnovovali tvár zeme. Ktorý žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.

Slávime jubilejný rok sv. Pavla, kto bol vlastne Pavol z Tarzu?

Narodil sa ako Šavol v pomerne bohatej židovskej rodine, ktorá si získala rímske občianstvo, v maloázijskom meste Tarze, v provincii podriadenej Rimanom, ktorá sa dnes nachádza v Turecku, asi v ôsmom roku nášho letopočtu. Už za mlada sa stal žiakom slávnej rabínskej školy učeného Gamaliela v Jeruzaleme, bol teda v styku s tromi kultúrami: židovskou, gréckou čiže helénskou a rímskou. Stal sa zapálenou osobnosťou zo skupiny fanaticky orientovaných farizejov. V novom hnutí učeníkov Ježiša z Nazaretu videl nebezpečenstvo pre židovskú ortodoxiu. Ako sa priznáva, „horlivo prenasledoval Božiu Cirkev“ (por. 1 Kor 15,9; Gal 1,3) a keď Židia kameňovali diakona Štefana, on chcel aspoň strážiť ich obleky. Potom si vyžiadal zvláštne dovolenie, aby mohol pochytať a sputnať kresťanov nielen v Jeruzaleme, ale aj v susednej Sýrii. Pán si ho našiel práve na trestnej výprave na ceste do Damasku. Musíme si uvedomiť, že Ježiš Kristus už nežil na tejto zemi, keď sa udiala táto príhoda natoľko dôležitá pre Cirkev, že Skutky apoštolov ju opisujú dokonca na troch miestach (Sk 9, 1-9; 22, 5-11; 26, 12-18). Pre Šavla to bola udalosť, ktorá úplne zmenila jeho život. Tu nastalo jeho dôkladné a dôsledné obrátenie.

Pavla naraz zalialo jasné svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu vyčítal: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ Šavla zarazil ten tajuplný hlas, ktorý sa stotožňoval s kresťanmi, keď sa mu predstavil: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ“. V tom momente Šavol poznal ozajstnú osobu toho Krista, o ktorom tvrdili, že vstal z mŕtvych, ako aj jeho tajomné spojenie s učeníkmi. Vzkriesený Kristus a mystický Kristus sa preňho stali jeho životným cieľom a programom, ktorému zasvätil celú svoju bytosť a konanie. Ako to neskôr rukolapne vyjadrí: „Pre mňa žiť je Kristus“ (Flp 1, 21). Slová, ktoré by si každý kňaz mal zobrat ako životný program! Tak sa stal zo Šavla Pavol. Nasledovalo celoživotné dobrodružstvo v službe Ježiša, ktorý si ho vyvolil, ale vo svojej zvláštnej logike aj

2. Ako reagovali rodičia, keď ste im to oznámili?

Rodiče to mali ťžké. Z jednej strany to pro ne nebylo až tak veľké prekvapenie, pretože keď „bojujete“ s Bohem, tak je to poznat. A na druhou stranu to pro ne byla veliká rána, protože to přišlo v době, kdy nejmladší sestra měla svatbu a po svatbě plánovala se odstěhovat. Rodiče najednou zůstali opuštění a to jsem ze čtyř dětí. Nakonec to dopadlo tak, že sestra zůstala bydlet na rodinném domě a rodiče jsou spokojeni a všemožně mě v mém povolání podporují.

3. Pán farár bolo pre Vás ťažké odpovedať Bohu na volanie: "Pod' za mnou?"

Již jsem to tady zmínil, bylo to velmi těžké. Já bych to přirovnal k tomu, když chlapec požádá dívku o ruku. V tuto chvíli si jistě i ta dívka říká: je to ten pravý? ... no a podobně jsem to řešil já a trvalo mě to dva roky. Mohu vám říct, bylo to těžké období. Tímto si ale musí projít asi každý, ať je to kněžství nebo manželství.

4. Ktoré bolo Vaše prvé pôsobisko po vysviacke? Kde všade ste pôsobili?

U nás je trochu jinak nastaven systém formace ke kněžství než u vás. U vás je to šest let v semináři, kdy všichni jsou v šestém ročníku vysvěcení na jáhna (diakona). U nás je to tak, že nejprve je přípravný ročník - tzv. Konvikt a potom je pět let studia a formace. Po ukončení formace jsme vysvěcení na jáhna. Jáhen je již v nějaké farnosti, podobně jako kaplan. No a já jsem to měl zase ještě trochu jinak. Měl jsem to podobně jak u vás. Tzn., že jsem byl vysvěcen již v posledním ročníku semináře, jako jediný z ročníku. Rok jsem tedy působil v semináři. Po ukončení formace jsem se těšil do pastorače, ale byl jsem poslán dělat prefekta - jakého si vychovatele - do přípravného ročníku pro bohoslovce - Konviktu. Abych to vysvětlil, jáhnem jsem byl dva roky. Po vysvěcení na kněze jsem byl poslán za kaplana do Hodonína, kde jsem až do této chvíle.

Zároveň jsem dostal na starost, jako samostatný duchovní správce, farnost Lužice. Takže jsem kaplan i farář (administrátor).

5. Ako sa Vám páči na terajšom pôsobisku? (Lužice)

Lužice jsou na moravském slovácku, které je specifické. Jsou tu srdeční lidé a hlavně cítím že se máme vzájemně rádi.

6. Čomu ste sa venovali mimo štúdia? Je hudba a spev Vašou záľubou?

Čemu jsem se věnoval? Nebylo moc času, ale i přes to jsem se snažil hlavně o různé misijní aktivity v naší zemi. Hudbu si rád poslechnu, ale nemám žádný vyhraněný styl.

7. Koľko percent veriacich chodí do kostola?

Obec Lužice má asi 3000 obyvatel. Do kostela chodí jen asi 130 lidí. Když to spočítáme tak vychází asi na 4,5%.

8. Myslíte si, že návštevnosť veriacich na sv. omšiach je väčšia na Morave alebo na Slovensku?

Tak na toto asi nemusím ani odpovídat. Vaše obec je asi poloviční, ale lidí do kostela chodí nesrovnatelně více.

Ale není to tak jednoznačné. Ve vedlejší farnost v Dolních Bojanovicích chodí do kostela snad až 90% procent lidí. Je to dědina od dědiny jiné. Přece jen někde byl silnější průmysl a jinde zemědělství. Kdy byl průmysl, tam již Boha nepotřebovali.

9. Koľko rokov má zbor v Lužiciach a trochu nám o ňom porozprávajte? (napr. koľko členov, ako často spievajú, vekové rozpätie, počet mužov a žien)

Chrámový sbor má v naší farnosti již svoji tradici. Mění se složení i vedení ale kontinuita zde je.

obdaroval křížem: „Jeho som si vyvolil, aby zaniel moje meno ešte hosť dodáva: „A keď sa zhodujú problém ešte narastá, lebo Lukáš začína až od Adama, zatiaľ čo Matúš vychádza od Abraháma. Slovom je tam zmätok nie pravda.“ Ako zareagoval na tie reči starček? Svojmu hosťovi nepovedal ani slovo, vzal mu z rúk bibliu, dobre ju oprášil, ofúkal a poutieral a položil ju späť na čistý stôl. Múdreho súdruha presťahoval ihneď do zadnej izby. Taký to bol fanatik, ten starček, povedal ten učený súdruh. Krátko na to prišlo do tej dediny putovné kino. Skoro celá dedina bola pozerat' premietaný film. Aj ten hosť bol tam. Po návrate domov sa rozvinula debata o tom filme. Niektorým sa páčil, iným nie. Starček chvíľu počúva a pýta sa: „Boli ste všetci naozaj na tom istom filme? Ako to, že nemáte rovnaké pocity a názory na ten film. Každý ho videl inak?“ Učený súdruh hovorí: „Sme predsa slobodní ľudia máme právo na vlastný názor, čo na tom, že to vidí každý trochu inak?“ Nato starček uzatvoril diskusiu o filme takto: „Aj tí evanjelisti boli len ľudia a tiež mali právo na vlastný názor, mohli teda vzniknúť medzi evanjeliami nejaké rozdielne drobnosti. Netreba nám dokazovať, že sa niektorý evanjelista mýli. Ja viem že funkcia uvedených rodokmeňov je literárna, symbolická alebo teologická. Viem že tých rozdielov je v evanjeliách viac, no z hľadiska mojej viery sú to veci nepodstatné.“

Na záver debaty ešte ten súdruh povedal: „Takýchto fanatikov ešte dnes máme v Rusku.“ Podľa mňa ani netušil akú krásnu odpoveď dostal od toho jednoduchého sibírskeho starčeka.

(J. Vančo)

Zrnko múdrosti:

Nemôžeme milovať toho, koho sa bojíme, ani toho, kto sa bojí nás.
(Cicero)

Myslím že všetci, ktorí bibliu majú uznávajú, že je to svätá kniha, že je to kniha kníh, kniha pravdy. Treba si ju vážiť. Pri týchto úvahách som si spomenul na jeden zážitok v súvislosti s bibliou.

V deväťdesiatich rokoch minulého storočia som bol na štúdiijnej ceste, ako riešiteľ jednej štátnej úlohy, v istej odtajnenej fabrike neďaleko Moskvy.

Bol som tam dosť dlho. Odborné prednášky, exkurzie po prevádzkach fabriky a po výskumných pracoviskách, a diskusie boli na každodennom programe.

Počas všetkých spomínaných aktivitách a pri každom rokovaní sedel s nami jeden súdruh, ktorý nič nehovoril, sedel ticho a len počúval.

Po pár dňoch som sa spýtal jedného ruského kolegu, čo to je za človeka, čo ten vlastne on robí. Ten mi ticho pošepkal: „To je kontrolné ucho, ten kontroluje úroveň diskusie.“ Posledný deň môjho pobytu sa počas občerstvenia konečne ozval. Rozprával, že keď bol po skončení vysokej politickej školy na dovolenke Sibírii, ktorá je veľmi krásna stretol tam človeka, ktorý si veľmi vážil bibliu aj napriek sedemdesiatročnej protináboženskej propagande. Ako to teda bolo. Prišiel do malej sibírskej dedinky. Ako cudzí človek, ako hosť bol ubytovaný v rodine jedného starčeka. Tak ako voľakedy u nás aj tam si cudzích najmä študovaných ľudí vážili. Ubytovali ho v parádnej izbe, po našom v prednej izbe. V izbe bol čisto o. i. Prestretý stôl na ňom sviečka a biblia. Vždy večer si ju starček bral s úctou do svojich rúk a čítal z nej svojej rodine. Raz keď to ten učený súdruh videl, opýtal sa starčeka, čo to je za knihu, ktorú tak pozorne a často berie do rúk. „To je svätá kniha, kniha kníh, kniha pravdy.“ odpovedá starček. Pretože na tej politickej škole sa učili tiež o biblii, hlavne o nejakých protirečeniach v nej, hosť sa pýta: Naozaj je to kniha pravdy? Prečo napríklad evanjelista Matúš uvádza v rodokmene sv. Jozefa 42 predkov a evanjelista Lukáš ich má až 56? Okrem toho mená dvoch zoznamov týchto predkov sa raz zhodujú a inokedy sa rozchádzajú. (Ide o rodokmeň sv. Jozefa a p. Márie, z ktorej sa narodil Kristus.) A ďalej

V súčasnej dobe sbor má asi 20 členů a skoro všetky ste videli. Ve sboru najdeme jak mládež, tak i důchodce. Muže i ženy. Jen těch hudebních nástrojů máme jaksi málo. Jen varhany (případně klávesy), příčnou flétnu a pak jen různé triangly atd.

Co se týká frekvence zpívání, tak hlavně z časových možností je to jen na velké svátky. Nacvičit tolik písní vyžaduje svůj čas. Svůj čas tomu věnují i členové sboru. Víím, že pře vánocemi se scházeli dvakrát týdně, aby všechno dobře nacvičili.

10. Ako sa Vám u nás páčilo a s akými pocitmi ste od nás odchádzali?

Pro nás bylo důležité, že se vám to líbilo. Byla to odměna za naši práci a vytrvalost. Cítili jsme velice srdečné přijetí a hlavně veliké povzbuzení, že je vás v kostele tolik. Bylo to pro nás povzbuzení, že víra v Boha není mrtvá a i u nás to jednou povstane z prachu země a bude lépe.

11. Čím chcete povzbudit' veriacich do nového roku?

Zůstaňte věrní Kristu. Nenechte se strhnout společností, která prosazuje spíše jen konzumismus a žádné pravidla. My máme desatero, máme křesťanskou morálku a to jsou pro nás nejlepší pomocníci a průvodci životem.

12. Váš odkaz pre čitateľov Mariánskych novín:

Jak je nás u nás tak málo, tak často vidím i evangelizační rozměr. Je třeba hledat nové formy evangelizace. Jan Pavel II říkal, že nejlepší evangelizace je osobním příkladem. A to je ono. Každý jsme v nějakém tom zaměstnání, nebo můžeme říci sociální skupině, a každý o nás ví, že jsme věřící. My svým životem svědčíme o Kristu a o Jeho Evangeliu. Toto je největší a nejdůležitější evangelizace. Na jednu stranu je to lehké, protože nemusíme nic dělat, ale na druhou stranu je to nesmírně složité protože právě svým každodenním

životem ukazujeme na Krista a jeho Evangelium. A tak si přeji, abychom všichni byli dobrými nástroji v rukou Božích a dobrými svědky a misionáři Ježíše Krista.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa optimizmu, hojnosť darov Ducha Svätého, pomoc a ochranu Panny Márie.

Farskí umelci pozor!

Vo februári má sviatok blahoslavený Fra Angelico, patrón umelcov. Preto sme sa rozhodli budúce číslo pripraviť v duchu umenia. Radi by sme uverejnili originálne diela našich farníkov - básne, krátke prózy a výtvarné diela, prípadne aj iné. Ak tvoríte, neváhajte a pošlite nám svoje výtvary. Radi ich uverejníme. Prípadne nám odporučte, koho osloviť s touto netradičnou prosbou.

Redakcia

Pre bystré hlavy

1. V istej rodine mali pekné dvojčičky, Aničku a Janka. Spýtal som sa Aničky: „Anička koľko máš sestier a koľko bratov?“ Anička vraví: „Mám dvakrát toľko bratov ako sestier.“ Ale keď som sa spýtal Janka koľko má sestier a koľko bratov, Janko povedal, že on má dvakrát toľko sestier ako bratov. Je to možné? Ak áno, koľko teda mala táto rodina chlapcov a koľko dievčat?

2. Určite poznáte ten úžasný biblický príbeh Jozefa a jeho bratov. Toho Jozefa, ktorého bratia predali do otroctva. Kúpil ho pán jednej karavány Izmaelitov, ktorá bola na ceste do Egypta. Za dvadsať fénických šekelov. Pán tej karavány bol prekvapený, keď sa dozvedel o Jozefovi, že vie písať, počítat' a viesť rôzne obchodné listiny. Chcel si jedného dňa overiť Jozefové vedomosti a dal mu takýto príklad. Vraví: „Dajme tomu, že mám kus poľa, ktoré je trikrát väčšie ako pole môjho suseda Dagantalaka. Ten však prikúpil k svojmu poľu jedno jutro (5754 m²) a teraz je moje pole iba dvakrát také veľké ako jeho. Koľko jutár majú obe polia? Spolu? Nie každé osve“ hovorí pán. Jozef sa na chvíľu zamyslel a povedal výsledok. Nájdi aj Ty riešenie!

(J. Vančo)

Úcta k biblii

Každý civilizovaný človek vie čo je biblia. Že je to zbierka kníh obsahujúca spisy, ktoré tak ako Židia, tak aj kresťania pokladajú za svätú Bibliu, ktorá tvorí tzv. Starý zákon alebo Stará zmluva a Nový zákon, tzv. Nová zmluva. Vieme že podstatou nového zákona sú štyri evanjelia. Sú to diela napísané hodnovernými svedkami, ktorí dobre poznali život Krista.

Za autorov evanjelií vždy boli uznávaní sv. Matúš, sv. Marek, sv. Lukáš a sv. Ján.